

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas
ielā 33. Tālruni: redaktoram
41, redakcijai 58. Numurs
maksā 10 kapeikas

Laikraksts iznāk trīs
reizes nedēļā: trešdienās,
piektdienās un svētdienās.

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 105 (903)

Trešdien, 1956. g. 5. septembrī

7. gads

Pasteidzināt labības kulšanu

Rajona kolchozos pilnā sparā rit ražas novākšana. Sakarā ar nepastāvīgiem laika apstākļiem, ražas novākšana prasa sevišķu darba organizētību. Taču raža ir novākta tikai tad, kad labība ir izkulta un novietota klētīs. Daudzu rajona kolchozu ļaudis līdztekus labības pļaujai un savešanai šķūņos, steidz kulšanu.

Kā pareizi organizēt šos darbus labu piemēru rāda lauksaimniecības artelis „Draudzīgais maijs“ biedri. Izmantojot saulainās dienas labības pļaušanai un ievēšanai šķūņos, nekavējoties organizē kulšanu. Arī lietainās dienās šeit kulmašīna savu dziesmu nepārtrauc. Šis kolchozs jau ir izkultis tuvu pie 90 procentiem no novāktās labības.

Kulšana jo sevišķi jāpasteidzina tādēļ, ka pāriet labākie ziemāju sējas termiņi. To zina kolchoza „Draudzīgais maijs“ vadība un kolchoznieki — lūk, arī ziemāji šodien, rit te būs apsēti pilnīgi.

Labi kulšanas darbi veicas lauksaimniecības arteļos „Dzimtene“, „Cīņa“, „Uzvara“ un „1. Maijs“.

Tomēr labības kulšana un tās piegāde valstij rit pavisam neapmierinoši. Uz 31. augustu rajonā bija izkulta puse no esošās labības daudzuma. Pavisam nieciņš daudzums labības ir izkults kolchozos „Zelta vārpa“, „Darbs“ un „Strauts“. Šeit kulšana nav veikta pat par 20 procentiem.

Vairākos kolchozos kulšanas darbi aizkavējušies tādēļ, ka laikā nebija padomāts par kulmašīnām. Tā kolchozā „Strauts“ kulmašīna stāvējusi līdz pat rudēnim neizremontēta, un tikai tad, kad vajadzēja kult, priekšsēdētājs b. Bogdanovs un agronome b. Adamsons atcerējās, ka kaut kur esot kulmašīna. Arī kombaina uzņemšanu te nespēja kā pienākas organizēt, jo par tilta salabošanu iepriekš neviens nebija padomājis.

Visi runā ka ražas novākšanā jāizmanto katra stunda, katra minūte. Taču īstenībā tas ir pavisam citādi. Daudzos kolchozos darbu uzsāk vēlu. No agra rīta brigadierī staigā pa tīrumu ap kombainiem vai kulmašīnām, kalchoznieki salasījušies sēž un tēzē, bet darbus uzsākt nekā nevar. Te kombainam kaut kas jāpielabo, te kulmašīnai. Vai citur aizbraukuši pēc degvielām, bet ja arī viss kārtībā, tad nav kam strādāt.

Kāpēc? Parasti jau tāpēc, ka brigadierī slikti sadala uzdevumus, kolchozniekiem nedod norikojumus uz priekšdienām. Reti, ir tādi gadījumi, ka kolchoznieks, zinādamas kas jādara, tomēr neietu strādāt. Protams ir arī tādi, kas, tā vietā lai strādātu uz lauka, klaiņo pa mežu, lasot ogas vai arī vienkārši nosēž mājās. Visbiežāk šādi gadījumi ir Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā, Molotova vārdā nosauktajā, lauksaimniecības artelī „Strauts“ un dažos citos. Kāpēc gan kolchozu valdes nesauc šos kolchozniekus pie atbildības, kāpēc neizskaidro vecu veco tautas parunu: — ko sēst, to pļaut—?

Kulšanas darbu organizēšanā liela loma ir lauksaimniecības specialistiem. Viņiem jābūt galvenajiem cīnītājiem par augstu ražu iegūšanu un tās pienācīgu novākšanu. Tāpēc, lai apcirkņi būtu pilni, labība jākul, jākul pēc iespējas ātrāk. Katram zināms, jo ilgāk labība stāv uz lauka nekulta, jo rodas lielāki zudumi.

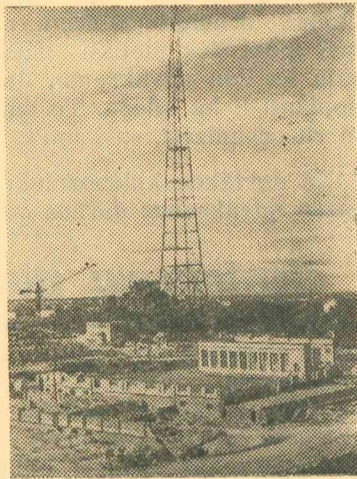
Katrs lauksaimniecības speciālists zina arī to, ka tikai labi organizējot kulšanu varēs iegūt vajadzīgo ziemāju sēklu un sēju veikt pēc iespējas ātrāk. Kāpēc to nedara lauksaimniecības speciālisti b. Adamsons, Skrebelis, Ancāns un citi?

Vairs nedrīkst turpināties paviršības no MTS vadības puses. Lūk, kolchozā „Nākotne“ labību kul ar kombainu. Taču tas bieži bojājas, kombainieris nervozē. Painterēsējāmies, kas tur ir par lietu, izrādās, ka ziemas remontā pielaists brāķis. Vajadzīgās tērauda detaļas pagatavotas no dzelzs, kas bieži lūzt. Ja jau direktoram b. Beļajevam pietika „spēku“ nodot tādu kombainu kombainierarīcībā, tad visi cerēja, ka viņš darīs visu ražas novākšanas laikā, lai kombains strādātu, taču b. Beļajevs tik ļoti saaudzis ar visiem trūkumiem, ka par tādu „nieciņu“ kombainu nemaz negrib ne dzirdēt. Kombainu un traktoru direktāve sastopama bieži un visos kolchozos.

Biedri kolchoznieki un mehanizatori! Izmantojot mūsu rīcībā esošo tehniku čakli pašī strādājot, straujī kāpināsim kulšanas tempus, kas nodrošinās sekmīgu ziemāju sēju, ātrāku norēķināšanos ar valsti, avansu izsniegšanu un pilnīgu sēklas fondu atbēršanu.

PADOMJU DZIMTENĒ

Jauns televizijas centrs

Čelabinskā būvējas jauns televīzijas centrs. Tā tornī būvē pēc mezglu metodes. Lejā atsevišķas detaļas savieno un pēc tam jau gatavu posmu padod augšā. Patreiz darbi tiek veikti 150 metru augstumā.

Montētāji apņēmies pirms termiņa—līdz 15. septembrim 180 metrus augsto torni pilnīgi pabeigt.

Attēlā: Čelabinskas televīzijas centra celtniecības kopskats.

TASS fotochronika

Kazachijas PSR

Karagandas apgabala graudkopības sovchoza „Temirtauskij“ mehanizatori jaunapgūtajās zemēs 23.000 hektaru platībā izaudzējuši bagātu ražu — 100 līdz 150 pudu graudu no hektara.

Izvērsusies spraiga socialistiskā sacensība par ražas novākšanu. Priekšgalā iet Vladimira Dolgicha vadītais agregāts. Viņš apņēmies novākt 900 hektarus un izkult 90.000 pudu labības.

Attēlā: (no kreisās) Kombainieris Vladimirs Dolgichs, viņa palīgs, jaunākais brālis Aleksandrs, traktorists Nikolajs Mežtkovs un salmu novācēja — Saranskas pedagogiskās skolas skolniece — Nina Bondarenko apskata kviešu lauku pirms pļaušanas.

TASS fotochronika

Rudzi nokulti steidz linu plūķšanu

Raiti rit rudens darbi lauksaimniecības artelī „Darba tauta. Pateicoties pareizai darba organizācijai un kolchoznieku apzinīgumam, šajā kolchozā gandrīz nemaz nav vajadzīga palīdzība no pilsētas. Šā gada rudzī jau visi nokulti. Kūla gan ar kombainu gan kulmašīnu. Liels nopelns šeit ir kombainierim Antonam Kursītim un traktoristam Andrejam Spulim, kuri pratuši nodrošināt kā kombainu, tā kulmašīnas nepārtrauktu darbu.

Čakli ir pastrādājuši kolchoznieki. Viņu vidū sevišķi izeļušies Antons Dzenis, Aloizijs Vaivods, Jāzeps Za-

rāns, Jānis Priekulis, Pēteris Sola, Vitalijs Golubickis un citi. — Mēs steidzamies ar kulšanas darbiem ar apdomu, laikā jāapsēj ziemāji — saka kolchoznieki.

Viņu vārdi vienmēr saskan ar darbiem. Otrajā brigādē visa rudziem paredzētā platība jau ir apsēta. Arī pirmajā brigādē rudzu sēja iet uz beigām. Pašreiz kolchoznieki cītīgi strādā pie linu plūķšanas, to izklāšanas un mērcēšanas. Plūķ linus ar rokām. — Mums līnī sevišķi labi padevušies, vietām sagulušies, noplūksim viņus ar rokām — saka linu plūķēji.

V. Golubickis,
kolchoza rēķinvedis

Uzlabojušās kinoizrādes

Mūsu rajona kolchozos kinoizrādes notiek tikai 3—4 reizes mēnesī, tāpēc tās kolchozu ļaudis parasti gaida ar nepacietību. Nereti gadās arī tā, ka kinoapmeklētāji vēltīgi gaida izrādi, bet kinomehāniķi nerādās.

Tā tas bija no pavasara arī kolchozā „Darbs“, kad par mehāniķiem ļaudis izteicās ne visai atzinīgi. Dažreiz mehāniķi nemaz neierādās, kaut gan atliks vēstīja, ka seansam jānotiek. Toreiz ļaudis vairāk pārdzīvoja tieši pašu filmas demonstrācijas procesu nekā tās saturu. Te aplūst motors un mehāniķi vēltīgi pūlas to iedarbināt no jauna. Te izdeg spuldzes vai atgadās vēl kaut kas cits. Ar vārdu sakot, katru reizi sava nelaime un kinoizrādē kolchoznieki parasti nevis atpūtās, bet nomocījās.

Tagad kinoizrādes notiek regulāri un tās ir nesalīdzināmi labākas. Viss mainījās, kā tikai kolchozu „Darbs“ sāka apkalpot kinomehāniķis Aleksandrs Čerņecovs.

Kinoseansi tagad sākas noteiktajā laikā un gandrīz jau pusgada laikā, kā viņš sāka strādāt, nav atgādījusies neviena nopietna kļūme. Pavisam citādas tagad kinoizrādes. Kolchoznieki var labi atpūsties un daudzko gūst no filmas satura.

„Vienreiz mums ir dūšīgs kinomehāniķis. Var redzēt ka cilvēks savu darbu dara no sirds“, dzird runājam kolchozniekus.

Reizē ar izrāžu uzlabošanas krietni vien pieaudzis arī apmeklētāju skaits. Aleksandrs plānu tagad sistematiski izpilda un pārsniedz.

J. Jerenovičs

PAR NĀKAMĀ GADA ZIEMĀJU RAŽU JĀRŪPĒJAS JAU TAGAD Laukiem — vairāk mēslojuma!

Attēlā: kolchoza „Padomju Latvija“ laukkopis Antons Sovāns izved uz ziemāju laukiem superfosfātu.

A. Stara foto

Partijas dzīve

Par lopkopības augšupeju

Mūsu lauksaimniecības arteļa partijas pirmorganizācija daudz uzmanības veltī sabiedriskās lopkopības tālākai kāpināšanai un tās produktivitātes celšanai. Atklātās partijas sapulcēs mēs kopā ar lopkopjiem apspriežam mūsu praktiskos pasākumus, paredzam ceļus PSKP XX kongresa vēsturisko lēmumu sekmīgai realizēšanai.

Šogad partijas organizācija apspriedusi jautājumus par lopbarības sagatavošanu 1956. [57. gada ziemas periodam, slaucēju sacensības izvēšanu, lai celtu piena izslaukumus, un vairākus citus. Partijas pirmorganizācija pareizi izvietojusi savus spēkus. Komunisti bb. Laščikovs, Kuprijanovs un citi pastāvīgi veic izskaidrošanas darbu lopkopju vidū.

Socialistiskajā sacensībā ar citiem lauksaimniecības arteļiem mūsu slaucējas uzņēmās paaugstinātas saistības. Komunisti daudz palīdz kolchozniekiem saistību izpildīšanā. Ziemā, kad lopkopības fermās sāka samazināties izslaukumi, partijas organizācija iekārtoja fermā komunistu dežures, lai uzlabotu lopu kopšanu un to barošanu. Tam bija labi panākumi. Pavasara un vasaras periodā, kad vajadzēja lopiem nodrošināt labas ganības un kāpināt izslaukumus, komunisti izskaidroja slaucējiem un ganiem katrā pasākuma svarīgumu. Bieži vien komunisti bb. Laščikovs, Kuprijanovs un es ierodamies ganībās, aprunājamies ar ganiem un kopā ar viņiem rūpējamies par govju produktivitātes celšanu. Šis darbs jau devis rezultātus. Nepilnos vienpadsmit šā saimniecības gada mēnešos no katras govys izslaukts par 1000 kilogramiem piena vairāk nekā attiecīgajā pagājušajā gada periodā.

Kas sekmēja mūsu lauksaimniecības arteļa lopkopju

panākumus? Pirmkārt, slaucēju darba aktivitātes pieaugums. Katra no viņām neatlaidīgi cīnās, lai izpildītu savas saistības, iepazīstas ar mūsu zemes labāko slaucēju pieredzi un izmanto to savā darbā. Piemēram, visas mūsu kolchoza slaucējas sistemātiski kāpina izslaukumus, paaugstina govju barības devas, piefermas laukos audzē lopbarības bietes un kāpostus, kā arī citus sakņaugus. Ziemā slaucējas pirmrindnieces bb. H. Vasiļjeva, B. Terve, V. Romančuka un vairākas citas ar racionalām lopu barošanas un kopšanas metodēm saglabāja augstus izslaukumus. Vasarā visas slaucējas seko tam, kā govīs tiek turētas ganībās, papildus dod tām zaļbarību un spēkbarību.

Ne mūsu kolchoza komunisti, ne lopkopji neapmierinās ar sasniegto. Tuvākajos gados kolchozs divkārt palielinās vaislas lopu skaitu. Šogad āboliņa platības palielinātas no 80 līdz 250 hektāriem, 40 hektaros izaudzēta laba kukuruzas raža. Pirmo reizi mūsu lauksaimniecības arteli iesēta lucerna 25 hektāru platībā, ievērojami palielināti kartupeļu stādījumi, lopbarības biešu, kāpostu un citu sakņaugu, kā arī zaļu sējumi. Nākamā saimniecības gada kūts periodam katrai govij tiks sagatavotas 8—10 tonnas skābbarības un pietiekams daudzums rupjās barības.

Mobilizējama kolchozniekus laikā pabeigt ražas novākšanu, izkult labību un apstrādāt linu produkciju, Čruščova vārdā nosauktā kolchoza partijas pirmorganizācija arī turpmāk centīsies panākt lopkopības produktu ražošanas tālāku pieaugumu.

J. Krivcovs,
Maltas rajona Čruščova
vārdā nosauktā kolchoza
partijas pirmorganizācijas
sekretārs

LABI ORGANIZĒTAM DARBAM —
arī labi panākumi

Patreiz mūsu republikas kolchozos un padomju saimniecībās ir iestājies svarīgs darba posms — ražas novākšana. Šis uzdevums ir liels un atbildīgs.

Nepārtraukti rit darbi pie ražas novākšanas kolchoza „Uzvara“ laukos, kur no agrā rīta līdz vēlam vakaram dzirdama kombaina dūksana un redzami brigāžu čaklie darbarūki. Tā kolchoza 4. kompleksā brigade, ko vada brigadieris b. Lapatjuks, jau nobeidza ziemāju kulšanu, tāpat arī rudzu sēju. Tikko beidza ziemāju kulšanu un visi spēki tiek pielikti vasarāja un linu novākšanai. Jau nopļauti 8 ha miežu. Te darbi rit organizēti, saskaņoti.

Kā čaklākos kolchozniekus ražas novākšanas darbos var

minēt bb. Kriškānu, Kusiņu, Vaivodu un citus.

Neatpaliek arī 3. kompleksā brigade (brigadieris b. Lazdāns), kur blakus ziemāju kulšanai, arī sējai, straujos tempos rit linu plūksana. Te plūcējam jau iepriekš lauks sadalīts gabalos un katrā savu iedalīto gabalu cenšas nopļūkt pēc iespējas īsā laikā. Te vērojama sacensība starp kolchozniecēm, jo pēc katrā nopļūktā gabala redzams, kam šis darbs veicas labāk. Labāko plūcēju vidū ir mināmas Rozaliņa un Marta Lazdānes, kuras vienmēr pirmās sagaida citas plūcējas un pēdējās atstāj linu lauku.

Lielu palīdzību kolchozārniedz arī skolēni.

Darbs pie ražas novākšanas un pie ziemāju sējas veiktos vēl labāk, ja kolchoza

brigadierī piegrieztu lielāku vērtību šim svarīgajam darba posmam, ja apdomātu, cik dārga ir ne tikai katrā dienā, bet katrā stunda, katrā minūte ražas novākšanas laikā. Tā piemēram, kolchozs jau būtu pilnīgi beidzis ziemāju kulšanu, ja 1. kompleksā brigādē (brigadieris b. Vaivods) nebūtu šis darbs nokavējies. Te nav uzsākta linu plūksana, ne vasarāja novākšana.

Lai šo uzdevumu godam izpildītu, lai novāktu ražu laikā un bez zudumiem, darbā jāiesaista visi kombaini, kuļmašīnas, labāk jāveic darba organizācija brigādēs. Tas ir liels uzdevums, par kura izpildi jācīnās katram kolchozniekam, katram padomju darbiniekam.

V. Rozīte

Kolchoza pastnieks — atbildīgs darbinieks

Redakcija ir saņēmusi vairākas vēstules par mūsu rajona kolchozu pastnieku darbu. Lūk, piemēram, kolchoza „Ziedošā vārpa“ pastniece A. Raščevska, kas vienmēr laikā piegādā abonentiem kā laikrakstus tā vēstules. Godam savu pienākumu pilda „Zelta vārpa“ abi pastnieki Jūlija Peisniece un Jānis Markots un daudzi citi.

Taču iedzīvotāji daudzās vēstulēs izteic neapmierinātību un pārmetumu tiem pastniekiem, kas strādā pavirši. Lūk, ko raksta par kolchoza „Padomju Latvija“ pastnieci Moniku Brūveri: — „Viņa laikrakstus nepiegādā kolchozniekiem mājās 4 vai pat 5 dienas, bet dažus numurus neatnes nemaz. Mūsu mājās vien nesen iztrūka laikraksta „Uzvaras ceļš“ trīs numuri un „Cīņas“ četri. Vai atkal cits raksta — man dzīvot bez laikraksta tāpat kā ēst zupu bez sāls, bet laikā avīzi nepiegādā.

No teiktā jāsecina, ka pastnieka darbam seko ik dienas,

ik stundas. Tāpēc viņam ir jāapzinās, ka pastnieks ir svarīga un atbildīga valsts persona. No viņa prasa precīzu, godīgu pienākumu izpildi.

Pastnieka pienākumos ietilpst netikai avīžu un vēstulju savlaicīga piegāde, bet arī laikrakstu un citas literatūras izplatīšana. Tieši viņam ir jā-

rūpējas, lai visi kolchoza teritorijā dzīvojošie pilsoņi būtu avīžu un žurnālu abonenti. Viņam ir jāzina kad notecējis viena vai otra abonenta parakstīšanas termiņš un laikā tam ir jāatgādina par parakstīšanas atjaunošanu. Biedr. pastnieki! Kļūstiet par teicamiem sava darba darītājiem!

Attēlā: pastniece Anna Raščevska „Ziedošā vārpa“ kolchozniekiem izsniedz jauno pastu.

STARPTAUTISKAIS APSKATS
Pret Rietumvācijas reakcijas patvaļu

Vācijas Komunistiskās partijas aizliegšana izraisījusi spēcīgu tautas protesta vilni visā pasaulē. Nav tādas vietas uz zemes lozes, kur mieru mīlošie cilvēki neizpaustu savu dziļo sašutumu par Rietumvācijas varas organu nelikumīgo rīcību. Daudzās zemēs notikuši darbaļaužu mītiņi un sapulces, kuri VKP aizliegšanu vērtē kā nopietnus draudus mieram un demokrātijai. Komunistisko un strādnieku partiju vadošie organi specialos paziņojumos atmasko Rietumvācijas varas organu reakcionārās rīcības īstos cēloņus, apliecina savu nesatricināmo solidaritāti VKP drošsirdīgajai cīņai.

29. augustā publicēts PSKP CK paziņojums sakarā ar Vācijas Komunistiskās partijas aizliegšanu PSKP CK, teikts paziņojumā, Vācijas Komunistiskās partijas aizliegšanu uzskata par aktu, kas vērsts pret tautu, mīda kājām vācu tautas elementārās tiesības un brīvības

nolūkā apspiest mieru mīlošos spēkus, pastiprināt agresīvo vācu militarismu. Norādot uz to, cik bīstama ir Rietumvācijas varas organu pašreizējā rīcība, PSKP CK uzsver, ka šī rīcība iet tai pašā virzienā, kādā attīstījās notikumi, kas bija saistīti ar fašistiskā režīma nodibināšanu Vācijā.

Rietumvācijas valdošās aprindas nostājas uz ceļa, pa kuru gāja hitlerieši. Šī doma kā sarkans pavediens vijas cauri daudzajiem ārzemju preses izteikumiem sakarā ar VKP nelikumīgo aizliegšanu. Franču avīze „Humanite“ raksta, ka „Hitlers sāka gatavoties karam, sagraujot demokrātiskās organizācijas. Tūlīt pēc Kompartijas aizliegšanas viņš slēdza arodbiedrības, sociāldemokrātisko un citas partijas. Bonna tagad kopē firenā neprātīgo rīcību“.

Visa mieru mīlošā sabiedrība uzskata, ka VKP aizliegšana vērsta pret Vācijas apvienošanu miera ceļā. „Rietumvācijas reakcijas patvaļa,

— atzīmē ungaru laikraksts „Szabad Nep“, — rāda, ka tā ietur kursu uz Vācijas sašķelšanas padziļināšanu, uz tās rietumu daļas apbruņošanu, pārvēršot to par imperialisma triecienspēku“.

VKP aizliegšanu nosoda arī plašas buržuaziskās aprindas Rietumos. Rietumvācijas laikraksts „Die Zeit“, nosaukdams Adenauera valdības rīcību par „izaicinājumu demokrātijai“, uzsver, ka „ar

Padomju Savienības un
Indonezijas draudzība nostiprinās

28. augustā Maskava viesmīlīgi sagaidīja Indonezijas Prezidentu Ahmedu Sukarno, kas ieradies mūsu zemē, sekojot PSRS Augstākās Padomes Prezidija ielūgumam.

„Tūkstoš salu zeme“ — tā dēvē Indoneziju, kas atrodas Javas, Sumatras, Borneo un daudzās salās Azijas dienvidaustrumos. Indonezijas iedzīvotāju skaits pārsniedz 80 miljonus. Vairāk nekā trīs simt gadu indoneziešu tauta atradās svešzemnieku jūgā kā Holandes kolonija. Pirms 11 gadiem tā sarāva šīs verdzī-

aizliegumu nevar apspiest tādu kustību, kāda ir komunistiskā“.

Rietumvācijas reakcija, kas pasludinājusi ārpus likuma Vācijas Komunistisko partiju, nevar pagriezt atpakaļ vēstures gaitu. Varenā protestu kustība pret Bonnas varas organu patvaļu izvēršusies visās zemēs. Tā rāda, ka ceļš fašistiskajiem spēkiem tiks slēgts.

bas važas. Tagad, dziedējot no kolonizatoriem mantotās smagās brūces, Indonezija iet pa neatkarīgas valsts celtniecības ceļu.

Indonezija ir miermīlīga zeme. Tās valdība piekopj draudzības nostiprināšanas politiku ar visām valstīm. Tai ir liela nozīme austrumu tautu cīņā par neatkarību, pret imperialismu. Savas starptautiskās attiecības Indonezija veido uz principiem par mierīgu līdzās pastāvēšanu ar visām zemēm.

Indonezijas un PSRS mērķu

kopība cīņā par mieru un starptautiskā saspīlējuma mazināšanu rada pamatu Padomju Savienības un Indonezijas draudzībai. Padomju Savienība labi saprot, cik lieli uzdevumi jāveic Indonezijai nacionālajā celtniecībā un neatkarības nostiprināšanā. Šo uzdevumu atrisināšana saistīta ar zināmām grūtībām, jo vairāk tāpēc, ka kolonizatori cenšas visiem spēkiem aizkavēt jaunās dzīves celtniecību Indonezijā. Padomju tauta ļoti simpatizē bijušajām kolonijālajām tautām un vienmēr ir gatava sniegt tām draudzīgu palīdzību. Šīs padomju cilvēku brālīgās jūtas augstu vērtē indoneziešu tauta.

Apsveicot Prezidentu Sukarno viņa ierašanās dienā Maskavā, PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs K. J. Voroiļovs izteica cerību, ka šī vizīte vēl vairāk nostiprinās Padomju Savienības un Indonezijas draudzību abu zemju tautu un vispārējā miera labā.

V. Charkovs

Redaktore H. JEROFJEVA